

ПАНИ ЗАГАНЯЮТЬ БЕЗРОБІТНИХ У КІНСЬКІ СТАЙНИ

БАТЬКИ МІСТА ЗАГНАЛИ БЕЗРОБІТНИХ ЗІМУВАТИ У КІНСЬКІ СТАЙНИ ЗА МІСТО

300 безробітних зігнала міська рада Летбридж в кінські стайні й заставляє за це ще працювати по чотири години дневно. Безробітні під наглядом поліції.

Летбридж, Ата.

Число безробітних сильно зросло за час двох останніх місяців. Нані пани кожного засідання радять над тим, куди то динути безробітних. Вже вирішили гавити вислати самотніх безробітних до стайнів кінських на три милі від міста. Там коней тримали в тих стайнях. В стайнях усталою дієка, зроблені у формі бонків, за матеріалі служать мішки, випхані соломою.

Стайні довгі й високі. Для їхнього опалювання встановлено три малі кухні. Іду дають тим безробітним дуже лиху й тієї замало. Рано годують поріном і дають окрайник хліба. На обід дають трохи кашки та сира, а на вечерю стю. За таку їду мусять безробітні працювати чотири години щодня.

Безробітні ті під наглядом

поліції. Трьох поліцаїв сторожать їх. Вони виганяють робітників до праці неохотних. Дбає ще поліція, щоби до тих робітників не приходила "більшовицька" література.

Безробітні Летбридж вже тричі протестували на мітингах проти загоплення безробітних в стайні та міська рада все говорить, що це вона робить тому, щоби себе відволікти. Під напором робітників міська рада вирішила розвідати про життя робітників у тій стайні.

Перевідавши справу, міська рада ствердила, що безробітні живуть у стайні добре і не мають ніяких нещадностей. В дійсності, створилося таке незадоволення, що майже всі робітники залишили ту стайню і вернулися до міста, де будуть домагатися права мешкати в міській комуні.

Червокар.

ДАЮТЬ НАМ ДОПОМОГУ ПО 14Ц. ДЕННО, ЩОБИ МИ НЕ ЖИЛИ Й З ГОЛОДУ НЕ ДОХЛИ

Еспаньола, Онт.

Тутешні робітники переживають страшні злидні. Зараз вони розподілені на дві групи: одних призначили до говермана, других признали Абітбібі компанії. Хто з робітників не працював в компанії до останньої хвилини, дістан на говерманській дорозі три дні праці в тиждень. Ті, що працювали в компанії, діставали в компанії допомогу в формі кредиту.

Коли ж робітник дістане роботу, тоді компанія стягне з його заробітної платні. Таке "втримання" давала компанія робітникам ціле літо. Нани в головному офісі в Торонто втрахували, що на одну особу вистарить 14 центів денно, щоби не злинула з голоду. Завчати, на тиждень виплачували по 81 на одну особу. За тих 14 центів треба було наїстися, одитися, за мешкання заплатити й все, що треба для людини. Так бо вирішили пани в Торонто й тут.

Літом робітників голодували, так бодей не мешали. Сонце гріло їх. Зараз до того голоду робітники ще заберуть від морозної студії.

Не можна забувати й за тутешніх фермерів. Таку бодей вони носять назву "фермери". Цими фермерами керує так званий реліф коміті, до якого входять церковники та ситігодецькі пани. Отой реліф коміті дбає лише за багатіших, а за бідніших фермерів не клопочеться. На бога каже давати ся фермерам незаслужено.

Так, бідують робітники, бідують і незаслужено фермери. Одні й другі добувають піхид єдиний в класовій боротьбі й до неї вони готуються. Роба.

НАДАЛІ ЗРОСТАЄ БЕЗРОБІТТЯ В ГВЕЛФ

Гвельф, Онт.

Безробіття в тутешній місцевості зростає надалі. Батьки міста далі годують безробітних обіцянками, як попередньо. Щодня ранком вистовкують безробітні похід говерманським еміплімент офісом, чекають карточки на реліфну роботу. Та й ту роботу дає клерк лише своїм довіреним, головні тим, що повернувшись з минулої війни, ветеранам. Якщо лишиться яке місце на працю, ділять його ще тим, що мають горюханські папери. Іншим говорять зажди: Прийдеши на другий тиждень.

Після такої-аявни клерка безробітні сміють й кричати на усіх мовах. Клерк похликує своїх оборонців і знов на декілька час втихає обурення безробітних. Педастеся клерк до ситі гоцу, а безробітні за ним. В ситі гол постають за чергою й їх реєструють. 120 осіб же на реєстрацію, а клерк затягне на 15—20, решту поліція погонить з будинку. І знов починається голодний крик обурення й тіню. А потім розходяться безробітні мовчки додому.

Так воно повторюється у нас щодня. Безробітні незарганізовані й легко папам їх дурити усякими обіцянками. Коли б так пани бачили перед собою зарганізовану масу безробітних, вони тоді говорили б інакше з представниками безробітних і домагання їхні мусяли б сповнитися. А час вже почати зарганізовану боротьбу за працю або нове втримання. РЗТ-кор.

БЕЗРОБІТНІ ДІТРОЙТ ЗВЕЛИ ЇЙ З ПОЛІЦІЄЮ. 30 БЕЗРОБІТНИХ ЗААРешТОВАНИХ І ПОБИТИХ

Поліція вживала проти безробітних сльозних бомб та клубів. Одну малоаітню піонерку катували 4 поліцейські жібри.

Дітройт, Мич.

Під проводом компанії було влаштовано три демонстрації, з домаганням до безробітних праці або соціального забезпечення. Перша демонстрація відбулася в околиці Гайленд Парк, коло башового заводу Форда, а зараз Брікс Ко. Зайтам похід рухав головними вулицями, несли в руках транспаранти, на яких були виспані різні домагання.

Поліція дико кинулася на демонстрації, рвала мисли, так що прийшлося безробітним валяти цегли та каміння, щоби відбити поліцейські атаки. Кількох робітників було заарештовано, їх поліція туртувала в дикунський спосіб.

Друга демонстрація відбулася в

Гейтсвек. Тисячі безробітних вийшли на вулиці й домагалися права на життя. Демонстранти прибули перед ситі гол і писали свої делегати, щоби вони переговорили з міською радою за свої домагання.

В той самий час падав зливний дождь, але робітників вперто стояли й саухали своїх промовців, що вголосували промови на різних мовах. Наколз делегати повернулася з народом, похід рушив до Міжнародного Дому, щоби почути там звіту. Делегати представили робітничі домагання до батьків міста сідуючого змісту: \$10 тиждень для самотніх, \$15 для фамаїльних і \$3 на кожному дитину. Звільнення від плачення податків, безплатна лікарська обсуда, візний

перезд трамвайний, поміч на марш голодух до Вашингтону й звільнення від плачення за світло та газ. Рада міська одобрила ці домагання й прирєкла, що все це буде сповнено. Потім ці самі батьки міста заявили делегатам, щоби вони варті вийшли на спільне засідання й дістануть певні відповіди.

Коли делегати знов прибули на призначений день, батьки міста дали відповідь ось яку:

— Не не є домагання тутешніх безробітних, ви нам представляєте більшовицького говермана. Почасті ми не виконуємо, що ми вам пропонуємо. А таке, як світло, газ, це не під нашою контролею. А ви коли хочете їсти чорний хліб, то їдьте до Росії. В той час, як тисячі безробітних демонстрували перед ratusom, батьки міста все обіцяли, бо боялись тієї тиесної маси, що їм загрожувала та кричала:

— Дайте нам хліба!

А наколз самі делегати вийшли, батьки міста відповіли їм, що не не домагання тутешніх безробітних.

Безробітні цієї околиці знов задемонструють перед панами, щоби такі вибороти кусок хліба для себе та своїх діточок.

Третя демонстрація відбулася на 25 листопада, ввечері між містом та Гренд Циркус Парк. Демонстранти мали ті самі домагання, що й попередні. Боротися проти війни, що справомана на проти радянських республік.

Міська рада не хотіла дати позволення на мітинг у тому парку тому, що він дуже видний, як для безробітних, так і для буржуазії, яка не хоче бачити тих обурених безробітних, що борються за кусок хліба. Літкою пороку з тому парку сотнями безробітних почували та надзвичайні злидні дніми. В той час поліція нічого не говорила, бо бачила, що вони там не є зарганізовані проти папулої класи, який не загрожуює під них ніяка небезпека.

Аж коли тиесна армія безробітних прийшла до того парку, щоби запрогестувати проти надходжоду війни, що скермана проти радянських республік та проти 12'мільйонів безробітних, що голодують в Сполучених Державах, то поверх 500 поліцаїв з клубами та мотор-циклами й кінна поліція дико кинулася на демонстрації.

Одні промовці не встигли слова сказати, як до нього скопчили 10 поліцаїв і стегнули з підніжжя й кожний з цих поліцаїв почастував промовця палкою, куди попало. Одну молодшу піонерку зламали чирки поліцаїв й змусили пад нуюю як дикі звірі. Поліція також ронжала сльозного газу, щоби робити безробітних. Робітники, піднімали ці сльозні галки й кидали в поліцію, щоби ті самі засліпніли. Почалась змалювана боротьба між безробітними та поліцією. У цьому заворушенні заарештовано поверх 30 робітників, а інших покатовано у зирський спосіб. За кожного арештованого зажадали прокуратори 5 тиесні доларів кани.

Безробітні повинні боротися проти такої фашистської диктатури. Туртурують безробітних газом, клубами та кінськими конитами.

Буржуазія бачить свою загильді й хоче себе ще втримати при життю. Але вже кінець приходить їхньому пануванню, діт та години для них вийнають останнє життя. І. К—К.

В 14 РОКОВИНИ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Сидні, Н. С.

Стараним сиднейським організованим робітникам 8 листопада відбувся масовий мітинг відсвяткувати 14 роковин Жовтневої революції. Головував тов. Д. Бартік. Відспівали "Ми жертвою впади", потім тов. Д. Бартік покликав до слова тов. С. Фурста, який в короткі повисни про Жовтневую революцію, як в 1917 р. селяни і робітники царської Росії боролися за звільнення з-під царського ярма. Приостанку своєї промови закликав присутніх до участі в пресовій листопадовій кампанії. Дві товаришки зібрали добровільних датків \$3.95.

Другим промовцем був тов. Маньювський, який обіщав ще обіцати у своїй довгій промові значіння і здобутки Жовтневої революції в Радянському Союзі і для робітничої класи ввагалі. Згадав про колективізацію в Радянському Союзі і про пиятлітку, а також і загадав про нову імперіалістичну війну, яка в майбутньому може бути звернена проти країни Рад. Напоєдліку кивав робітничцв в Сидні вступати в робітничу організацію. Мітинг закінчено деклямаціями й Інтернаціоналом!

Присутний.

В МИКОЛАЄВІ, В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

КАНАДСЬКА ФАРМЕРСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В МИКОЛАЄВІ, НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

Тов. Смух, що поїхав з Тимініс на Радянську Україну, звідомляє про канадську делегацію.

Миколаїв, Рад. Україна.

Мені й не снилось, що побачу товаришів із Канади. Викликають мене товариші телефоном. Говорять: йди, там приїхали товариші з Америки. Приходжу в Лондон готель. Допитуюсь, де є американські делегати. Мені вказали.

Знайомлюсь із ними. За кілька хвилин ми з товаришами обмінялись думками. Товариші кажуть:

— Ми приїхали оглянути Миколаїв, щоби переконатись, чи звідси домінують пшеницю в Канаду.

Хоч надворі дощ падає, ми сідаємо в авто й їдемо до елевейтора.

Адміністрація елевейтора по знайомила наших делегатів з цілою системою елевейтора. Все розпитує делегати. Кілько годин працюють робітники, яку плату за це дістають. Знайомляться з умовами робітників і все це записують у своїх книжечках, щоби, вернувшись до Канади, розказати канадським фермерам.

На запитання: — Куди Україна вивозить пшеницю, відповів директор:

— Ми вивозимо її до Італії, Греції, Англії й поменше до других країн. В Канаду майже й не посідаємо.

На запитання: — Хто збудував цей елевейтор, директор відповів:

— Елевейтор цей збудували радянські інженери і з радянського матеріалу.

По цьому ми звідали завод сільсько-господарських машин Плут і Молот. В цьому заводі працює около 6 тиесні людей. Нані делегати звідали коаний пнех. Дуже зацікавилися Червоним кутом, цеховими стінками газетами та клубом.

Познайомившись делегати з планом першого комбайну (бурикопачка), який закінчено три дні тому й передано радгоспів випробувати його в колі.

ТАК ДОПОМАГАЄ БУРЖУАЗІЯ ТИМ, ЩО ВОЮВАЛИ ЗА НЕЇ

Саскатун, Саск.

Вичитав я в часопису "Стар Фінке" про те, що саскатунські радні готують на вилску до Принс Альберт парку 15 нестеранів. Це тих, що воювали за буржуазію в минулій світовій війні. Зараз вони не мають каяті в чому вийхати до Принс Альберт парку. Саме й тому буржуазія проголошує у своєму часопису, щоби занести для тих ветеранів децо вбрання та пиятати, бо вони не мають в чому вийхати туди.

Коли треба було тій буржуазії салдатів на гарматне м'ясо, вона мала для них вбрання й харчі. Це й гроші платили. Тепер, коли ті ветерани вже не єдаті для військової служби, буржуазія вислає їх до Принс Альберт парку на зіму неохотних, голодних. Старих, вилуджених жовірів, що кляли свої години, буржуазія вислає зімувати до парку, а набирає саме в той час молодих, свіжих. Іх готує на гарматне м'ясо в майбутності. Ім зараз дає вбрання, годує їх, ще й гроші платить їм.

І. Косинько.

ВІДЗНАЧИЛИ ДРУГУ РІЧНИЦЮ УРД В РІДЖАЙНІ

Ріджайна, Саск.

Ми відсвяткували другу річницю УРД в Ріджайні. Свято почали 8 листопада концерт-мітингом. По відспіванні Інтернаціоналу й виконанні ще декілька точок концертної програми виступали промовці з привітними бесідами від від-

пани буржівів. Успіхи чудові. Комбайн виправдовує себе. Є вигляди, що й в цій ділянці людська праця буде заступлена машиною.

Після цього ми звідали Судно-будівельний завод імені 61. І тут делегати розпитуєть про поєдженя працюючих. Виявляється, що відколи завод існує, він ще не працював такими темпами як тепер. І тут працюючі вилучились у пиятрічний план. І хоч його майже виповнили за 2½ роки, але темпів не звільняють. Вони знають, що наші державні потрібні тигарові пароплави.

На запитання — хто є наш бос, — робітник усміхається й каже:

— В нас Жовтнева революція злинула босів разом із власниками. В нас у роботі ніхто на нікого не кричить. Ніхто не підганяє нас. В нас соціалістичне змагання одного робітника з одним, пеха з пехом, заводу з заводом. В нас добровільне ударництво.

Подорож ми звідали Будинок освіти. А одні товариші тапй й до мене на помешкання вступили. Наговорившись доволі про канадські робітничі організації, ми разом пішли в театр іменням Скрипника. Того вечора Лівобережна Українська Драма ставила сляву пьєсу "Хліб". Нані делегати й тут знайомлялись з театральним складом та з матеріальним забезпеченням артистів. По представленні а подорожували із канадськими делегатами, перелаз привітати товаришів у Канаду. Товариші сказали, що рано їдуть у Херсон, потім в Одесу, звідти в Крим, а там уже в Москву на Жовтнів сьня. По жовтневих сьнятах вони вернуть назад в Канаду й там розкажуть близьким фермерам Канади, як робітники й селяни під проводом ВКП(б) та радпалди будують новий лад, без пияок і параличів.

Смух Гр.

Познайомившись делегати з планом першого комбайну (бурикопачка), який закінчено три дні тому й передано радгоспів випробувати його в колі.

Смух Гр.

ЖЕРТВУЙТЕ!!!

НА ОБОРОНУ ПРАВИ РОБІТНИЧОЇ КЛАСИ!

ВАШ ДОЛАР допоможе боротися проти засуду вісьмох провідників в Торонто, яких засуджено по п'ять літ тюрми!

ВАШ ДОЛАР допоможе прокормити родини засуджених борців робітничої класи!

ПОСПИШІТЬ із своєю допомогою таки зараз, коли вона найбільше потрібна, коли Канадська Робітнича Оборонча Ліга апелує справу засуджених вісьмох провідників. Ваш долар допоможе звільнити засуджених!

ЖЕРТВУЙТЕ НА БОРОТЬБУ ЗА СВОБОДУ СЛОВА І ОРГАНІЗАЦІЇ

Засилайте свої жертви на адресу:

CANADIAN LABOR DEFENSE LEAGUE
ROOM 308—331 BAY STREET TORONTO, ONT.

ІСТОРІЧНА ПЕРЕВІРКА

(Докінчення з 3-ої сторони.)

Зрозуміло, було б дуже легко казати наперед, в якому темі ця історична тенденція знайде своє виявлення в масових селянських рухах, що злиються з боротьбою пролетаріату. Тяжко сказати наперед, коли дрібно-буржуазна маса міста значною своєю частиною перейде на бік робітничої класи, що бореться за владу. Саме тому, що не можна науково передбачити теми реалізації історичних тенденцій, Ленін сказав у своїй доповіді на II конгресі Комуністичного Інтернаціоналу:

"Абсолютно, безвихідних ситуацій не буває. Буржуазія поводитися як знахабнений хижак, що з'їхав з глуму, вона робить дурницю за дурницею, загострюючи становище, прискорюючи свою загильді. Все не так, але не можна "довести", що немає абсолютно ніякої можливості, щоби вона не приспала тієї чи іншої меншості експлуатованих язямис поступковими, щоби вона не придушила того чи іншого руху, або повстання тієї чи іншої частини глобальних та експлуатованих. Намагатися "довести" наперед "абсолютну" безвихідь було б пусте неадгство або гра в поняття та олівця. За справжній "доказ" в цих і подібних питаннях може бути лише практика. Буржуазний лад в цілому світі переживає величезну революційну кризу. Треба "довести" тепер практикою революційних партій, що у них досить свідомості, організованості, зв'язку з експлуатованими масами, рішучості, вміння, щоби використати

цю кризу для успішної, для переможної революції". Ленін, III-ге видання, XXV том, стор. 340—341).

Слова Ленінові і сьогодні повні життєвого значіння і як характеристика світового становища, і як застереження проти сльєпих про безвихідь становища. Криза капіталізму загострилася. За вихід з неї може правити лише пролетарська революція. Умови пролетарської революції крашають. Але більшість пролетаріату ще не стала на шлях революційної боротьби. Комуністи в Німеччині, Польщі підходять до завоювання більшості робітничої класи у промислових центрах. Але ми не зуміли ще завоювати її звгалі й у всіх капіталістичних країнах (між браком підтримки комунізму від більшості робітників і браком у робітників підтримки селянських мас і міської бідноти існує функціональна залежність). Немає ще фактичної безпосередньої революційної ситуації, бо ще значна частина пролетаріату хоче жити по-старому.

Та все це може дати світовому капіталізові лише відстрочку. Він вже не може більше піднятися на новий шабел розвитку. Це вже доведено до нуд післявоєнним розвитком взагалі і розмірами та глибиною його, теперішньої кризи зокрема.

ПОЛІЦІЙНИЙ ТЕРОР І ЗАЛЮКУВАННЯ ВИБОРЦІВ ПРИЧИНОЮ НЕВДАЧІ У ВИБОРАХ

(Продовження з 1-ої сторони.)

Тов. І. Навізівський сказав, третій варді, сказав, що українські фашисти у Вінніпегу не тільки що обєднали свої сили між собою для повалення комуністичного кандидата, але заключили угоду з німецькими жителями міста, які мають близько 3,000 голосів в третій варді. Агенти Т. Д. Ферлея страшили українських робітників депортацією, наводичи неадавий суд над комуністами в Торонто для більшого залюкування. Майже всі церкви в місті вживали свого впливу проти комуністичних кандидатів.

Тов. Дж. Пенер, комуністичний кандидат на мейора, говорив, що помімо терору, залюкування, наїздів на робітничі приміщення, обєданого фронту всіх чорних сил, включаючи незалежну партію праці, число голосів, відданих на комуністичних кандидатів в недавніх виборах у Вінніпегу показує, що комуністична партія росте. У Вінніпегу є тисячі комуністичних симпатиків, які не мають права голосу, сказав тов. Пенер.

Тов. І. Навізівський сказав, що одна річ не сміють забути вінніпегські свідомі робітники, а це те, що вони занедаг вийшли в побіду Т. Колєніка в третій варді. Він нанів кілька прикладів з відвідувань виборців в їх помешканнях, щоби доводитися, як вони будуть голосувати. "Ви спали в старім краю під жолобом, а тут хочете ридити", сказав один такий виборець. Одна жінка говорила, що вона голосувала раз на Т. Колєніка, але коли опісля пішла до сповіді і призналася попові, то той не хотів її дати розпущення. Тому вона цим разом не буде голосувати на комуніста.

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОІМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Коли ні, то чому не постаратися, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передплатами "Укр. Роб. Вістей".